

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ฐานที่ตั้งแห่งความสุข

ชั่วโมงครึ่งพอดีไปวัดถ้ำยาวเมื่อวานนี้ เขาว่าบ่ายสองโมงเทศน์ เราก็ออก
เที่ยงครึ่งพอดี ไปพอดีจริง ๆ ชั่วโมงครึ่งถึงวัดพอดีเลย คนก็มากอยู่เมื่อวานนี้ก็ดี เทศน์
๔๕ นาทีพอดี นับว่านานที่สุดแหละได้ ๔๕ นาทีในปัจจุบันนี้สำหรับธาตุขันธ์ ตาม
ธรรมดาจะชั่วโมงกว่า นี่เทศน์ทั่ว ๆ ไปในการช่วยชาติ จำได้ที่ว่าเทศน์สนามหลวงชั่วโมง
๒๓ นาที สูงเนิน ชั่วโมง ๒๙ นาที มากกว่าเพื่อน เทศน์ช่วยชาติคราวนี้อำเภอสูงเนิน
ชั่วโมง ๒๙ นาที นอกนั้นจะชั่วโมง ๒๓ ทั้งนี้ แล้วลดลง ๒๐ สิบสี่สิบห้า นาที ทุกวันนี้
เทศน์เต็มเหนี่ยวเมื่อวานนี้ได้ ๔๕ นาที โห เทศน์เกือบตายนี้กว่าได้ ๓ ชั่วโมง เวลามาดู
นาฬิกาได้ ๔๕ นาที นั่นเห็นไหมธาตุขันธ์ มันเหนียว เพียง ๔๕ นาทีเท่านั้น

เราอยากให้พี่น้องชาวไทยเรา พวกชาวพุทธนี้สนใจหันหน้าเข้าสู่ธรรม จะได้มี
ความสงบร่มเย็น ธรรมเป็นฐานที่ตั้งแห่งความสุข ไม่ใช่สมบัติเงินทองจะเป็นฐานที่ตั้ง
แห่งความสุข ธรรมต่างหากเป็นฐานที่ตั้งแห่งความสงบสุขเย็นใจ ตั้งแต่วงแคบถึงวง
กว้างครอบคลุมโลกธาตุ ธรรมเท่านั้นที่จะทำให้โลกให้เย็น สิ่งภายนอกไม่ได้ทำให้เย็น ถ้าไม่มี
ธรรม สิ่งภายนอกก็กลายเป็นไฟเผาตัวเองและเผาโลกได้ ใครอย่าดีดอย่าดีนจนเกิน
เหตุเกินผล

เรื่องวัตถุนี้ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวโยงกับกิเลส กิเลสมักเป็นหัวหน้าและเป็น
หัวหน้าเสมอ โลกถึงจะอะไรสมบูรณ์พูนผลมากน้อยเพียงไรก็ตาม จึงหาความสุขไม่ได้
หาความสุขไม่ค่อยได้ไม่อยากพูด ว่าหาความสุขไม่ได้นี้เหมาะ ไปถามปากไหน ๆ ตอบ
มามีแต่เรื่องความทุกข์ความลำบากลำบาก ไปถามเศรษฐีเขาดูซินะ เอาธรรมจับมันเห็น
หมดจะไหว้วางใจ ไม่งั้นธรรมจะสอนโลกได้ยังไง เมื่อมองโลกไม่รู้ไม่เห็นโลกสอนโลกได้
ยังไง แต่โลกไม่มองธรรมนั้นซิ มันหลับตาชนตะไปเลย จึงมีแต่ไฟแต่ไฟเผากัน
ตลอดเวลา ส่วนธรรมนี้มีเหตุมีผลทุกอย่าง ดูจริง ๆ

เมื่อประมวลความสุขแล้ว ธรรมเท่านั้นเป็นฐานที่ตั้งแห่งความสุขของโลก
ให้พออยู่พอเป็นพอไป และเป็นความสุขสุดยอด นอกนั้นไม่มี เรื่องกิเลสเป็นสิ่งที่
ก่อการทำลายตลอดเวลา มีเหยื่อล่อไปข้างหน้า เหยื่อล่อให้สร้างความหวังขึ้นในใจ
หวังอันนั้นหวังอันนี้ มันสร้างขึ้นในใจ เจ้าของก็เดินไปตามความหวัง ที่นี้ความสมหวัง
มันมักจะมึนน้อย ใจความผิดหวังมีมากที่สุดทีเดียว ใจที่ติดหนึ่ติดสินเขาพะรุงพะรังไม่ใช่
อะไร ออกไปจากความดีความดีนั้น อยากมั่งอยากมีอยากดีอยากเด่น อันนี้ละตัวหลอก
ที่นี้ก็คือปลานไป

เวลานี้ทำยังไงเราอยากมั่งมี เรายังไม่มีเงิน ไปกู้เงินเขามาก่อน เอาเงินนี้เป็นพื้นฐานเพื่อจะสร้างกำไรมหาศาลว่างั้นเถอะ นี่วาดภาพในใจนะ แล้วก็ไปกู้เงินเขามา ครั้นไปกู้เงินเขามาแล้วมาทำมันไม่ได้อย่างที่มันคาดมันคิดละซิ แทนที่จะได้กำไร มหาศาลมันกลับเป็นคนทุกข์ ดิดหนี่เขามาหาศาลขึ้นทุกวันๆ โลกนี้มองไปซินะ ว่า หลวงตาบัวอุตรีหรือไม่ โลกอันนี้เป็นตาข่ายแห่งความติดหนึ่ติดสินพะรุงพะรัง เต็มไปด้วยกองทุกข์สับกันอยู่ในตาข่ายแห่งหนึ่แห่งสินแห่งความติดดินของโลกนั้นแหละ โลก จึงหาเท่าไรก็หาเถอะ ถ้าไม่มีธรรมแล้วหาจนวันตายก็ไม่เจอความสุข ถ้ามีธรรม..เจอ

เดี๋ยวนี้กำลังโลกเหยียบธรรมตลอด ติดดินกันเหล่านี้มีแต่เรื่องกิเลสออกสนาม ทั้งนั้น ออกสนามก็คือเอาฟืนเอาไฟออกไปพร้อมๆ กันเลย จะหาความสงบร่มเย็นจาก กิเลสนี้ไม่มี บอกตรงๆ เลยบอกไม่มี ต้องหาจากธรรม ธรรมต้องได้พัดกิเลสกันอย่่าง หนัก เพราะกิเลสมันหนา มันติดมันดิน โธ เราลืมเมื่อไรที่ไปนั่งน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา ไม่ลืมนะอะไรถ้าลงได้ถึงใจแล้วเป็นไม่ถอน ทุกข์ที่สุด ตั้งใจจะไปสู้กับกิเลส ขึ้นไปยังไม่ได้ยกครุเลยมันตะที่เดียวตกฟากนูน มันเลยเวทไปแล้ว เห็นไหมกระแสนหรืออำนาจ ของกิเลสมันดี

สติตั้งปั๊บล้มพร้อมเลย ล้มต่อหน้าต่อตาให้เห็นชัดๆ ตั้งไม่อยู่เลย ถึงขนาดนั้น นะ ถึงได้น้ำตาร่วง โธ เวลามันรุนแรงรุนแรงจริงๆ กิเลส พุงที่เดียว สติตั้งปั๊บล้ม ทันทึ่ๆ อ้าวมาประกอบความเพียรยังงี้จึงเป็นอย่างนี้ แล้วอะไรเป็นความเพียร ก็คือ สติ สติตั้งไม่อยู่เอาความเพียรมาจากไหน ก็มีแต่เรื่องกิเลสเหยียบหัวใจตลอดเวลา น้ำตาร่วง เราไม่ลืมนะ ออกอุทานในใจ โธ มึงเอาภูขนาดนี้เทียวเธอ นี้ออกในใจนะ ที่ นี้ถึงใจแล้วนะนั่น เคียดแค้นให้กิเลสเป็นธรรมนะ เราได้เคียดแค้นแล้ว ที่น้ำตาร่วงเรา เคียดแค้นสุดหัวใจเราเลย โธ มึงเอาภูขนาดนี้เซียวเธอ เป็นในใจนะ

เอาละ ยังงี้มึงต้องฟังวันหนึ่ง นี้เรียกว่าผูกโกรธผูกแค้นกันกับกิเลสเป็นธรรม ถ้าผูกโกรธผูกแค้นเป็นแบบโลกๆ แล้วเป็นภัยต่อตัวเอง และเป็นกรรมเป็นเวรต่อกัน เรื่อยไป แต่ผูกโกรธผูกแค้นกับกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกต่อตัวเอง ที่จะฟาดมันให้แหลกลงไป เพื่อครองความสุขนี้เป็นธรรม นี้ละเราได้เอามาเป็นคติ เพราะเราเองเป็นผู้เป็น น้ำตา ร่วงบนภูเขาไม่ได้ลืมเลย ตั้งไม่อยู่ ขนาดนั้นละฟังเอา ตั้งปั๊บล้มทันทีเลย ตั้งเท่าไรล้ม ล้มต่อหน้าต่อตา

นี่ละกระแสนของกิเลสเวลามันรุนแรง สุดท้ายก็น้ำตาร่วง แล้วก็ออกอุทานขึ้นมา ว่า โธ มึงเอาภูขนาดนี้เทียวเธอ เอาละยังงี้มึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้ภูถอยๆ ไม่ถอย นี้ถึง ใจแล้วนะนั่น ยังงี้จะเอาให้มึงฟังจริงๆ ถึงจะล้มก็ล้มเถอะนะ หัวใจไม่ได้ล้ม ความ มุ่งมั่น ความมุมนานะที่จะพัดกับกิเลสเต็มหัวใจ โรงงานใหญ่ก็คือพ่อแม่ครูจารย์มันเรา

ไปไม่รอดกลับมาหาท่าน รับการอบรมเต็มเหนี่ยว อบรม ฟังๆ จริงๆ นะ ฟังอุบายวิธีการต่างๆ ที่จะไปพัดกับกิเลสที่มันเอาเราหงายๆ นั้น กลับไปสู่มันไม่ได้อีก กลับมาอีกไปอีก สู้ไม่ถอย ต่อไปก็เอาได้ละที่นี้ พอได้ก็ขยับใหญ่เลย ตั้งตัวได้ตั้งแต่นั้นมา นั่นละน้ำตาร่วงแล้วก็ตั้งตัวได้ นี่เรียกว่าความโกรธความแค้นให้กิเลสซึ่งเป็นภัยต่อหัวใจนี้เป็นธรรม

ความโกรธความแค้นอันนี้สร้างความมุมนะขึ้นทุกอย่างไม่จัดไม่จาง หมุนตัวๆ พอได้กำลังเท่านี้ที่นี้เอากันใหญ่เลย ให้สมความเคียดแค้นที่น้ำตาร่วงเพราะมัน ชัดกันเลยทีเดียว เอากันเต็มเหนี่ยว จนกระทั่งถึงขั้นที่ว่า นี่ชั้นมันว่างแล้วนะ มันผ่านไปหมดแล้วกองทุกซ่มหันตทุกซ่ม มันผ่านไปถึงขั้นจิตว่างละที่นี้ เราสรุปความเอาเลย ผ่านอุปสรรคทั้งหลายไปจนถึงขั้นว่าง ว่างจนอัศจรรย์เจ้าของ จากนั้นแล้วพิจารณาหากิเลสตัวไหนไม่ปรากฏ หมด เทอ ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ นี่ก็เป็นในใจเองถึงเอามาพูดได้เต็มปาก

หือ นี่มันไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ กิเลสมันไปไหนหมด แต่ก่อนมันเก่งนักหนา ทีนี้มันไปไหนหมด ตอนนั้นกิเลสมันหมอบ คู้ยเขี่ยไปเดี่ยวเจอ เจอ ก็ชัดกันเลย ตอนนั้นกิเลสไม่มีแล้วคำว่าชนะ มีแต่ขาดสะบั้นๆ ถึงขั้นสติปัญญาอัตโนมัติ เป็นสติปัญญาเรียกว่านิวเคลียร์นิวตรอนกับกิเลส กิเลสขาดไปหมดเลยถึงขั้นนั้นแล้ว นับจากนั้นแล้วก็เชื่อมโยงไปถึงมหาสติมหาปัญญา กิเลสโผล่ไม่ได้เลย ตั้งแต่สติปัญญาอัตโนมัติขึ้นไปกิเลสเกิดไม่ได้ ให้มันชด้อย่างนี้ชี้หัวใจ จนกระทั่งถึงบางตอนเทอ มันไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ กิเลสมันไปไหนหมด แต่ก่อนมันเก่งๆ นะ กำหนดที่ไหนหาที่ไหนก็ไม่มี เจียบเลย

ที่ว่าไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ ไม่ใช่สำคัญตนว่าเป็นอรหันต์นะ ยังมีกิเลสอยู่ชั้นละแต่ค้นหาไม่เห็นก็ว่าตอนนั้นเฉยๆ ความสำคัญไม่มี สำคัญว่าสำเร็จเป็นอรหันต์นะ รู้อยู่ว่ากิเลสมีอยู่แต่มันหมอบ ธรรมมีอำนาจ พอโผล่ขึ้นมาก็ขาดสะบั้นๆ สติปัญญาอัตโนมัติถ้าลงได้เริ่มขึ้นแล้วกิเลสเกิดไม่ได้ มีมากมีน้อยมีแต่คอยจะระงับดับสูญไปเรื่อย ๆ จะให้เกิดใหม่ไม่มี จากนั้นขึ้นไปหาขั้นมหาสติมหาปัญญา ละเอียดสุดแล้วนะนั่น ละเอียดสุดเป็นน้ำไหลซึมเลย สติปัญญาซึม กิเลสมันละเอียดมันก็แบบซึมเหมือนกัน ทางนี้ก็ซึมต่อซึมใส่กัน ขาดสะบั้นเหมือนกันหมดเลย

นี่ละตั้งแต่ล้มทั้งหงายๆ น้ำตาร่วง จนถึงขั้นที่ว่า หือ ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ คนเก่านี่ละ ใจดวงเก่านี่ละ เพราะอาศัยการฝึกการทรมานไม่หยุดไม่ถอย มุมนะสุดขีดที่ได้น้ำตาร่วง ผูกโกรธผูกแค้นกับกิเลสเรียกว่าไม่จัดไม่จาง จนกระทั่งทุกวันนี้ยังไม่ลืมมันฝังลึกเหมือนกันมันถึงแก้กันตก ความเคียดแค้นเป็น

ธรรม เคียดแค้นแบบนี้เป็นธรรม จนกระทั่งถึงขั้นที่ว่ากิเลสมันหมอบ คันที่ไหนก็ไม่มี ๆ เญียบหมดเลยในหัวใจ ประหนึ่งว่าสิ้นสุดแล้ว แต่จิตไม่เคยสำคัญว่าสิ้น เป็นแต่เพียงว่า พุดขู่เฉย ๆ เเหอ ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อย ๆ ขึ้นมาแล้วเหออ กิเลสมันไปไหนหมด ลัก เตียวก็โผล่ขึ้นมา พับขาดสะบั้น ๆ เชื่อมโยงกับมหาสติมหาปัญญา น้ำไหลซึม สุดท้ายก็ พังเลย ขาดสะบั้นเป็นฟ้าดินถล่ม

คือฟ้าดินเขาก็อยู่ของเขา ระหว่างกายกับจิตที่มันกระเทือนกันมากเหมือนฟ้า ดินถล่ม ผางขึ้นมาที่กายไหวเลยทีเดียว ไหวอย่างแรงเสียดด้วย สะดุ้งปึ้งเลยเทียว นั่นละ ระหว่างกิเลสกับใจนี้ขาดสะบั้นจากกัน รุนแรงขนาดนั้น ผิงเลย ร่างกายไหวไปเลย เหมือนว่าฟ้าดินถล่ม เราเรียกว่าฟ้าดินถล่ม หมายถึงกายกับจิตที่กิเลสขาดสะบั้นลงไป มันดีตัวอย่างรุนแรง ดินฟ้าอากาศเขาก็อยู่ธรรมดาของเขานั้นแหละเขาไม่มีอะไร แต่มัน เป็นอย่างรุนแรงในกายกับจิตเรา นี่ละที่ว่าฟ้าดินถล่ม หมายถึงตรงนี้นะ เราไม่ได้ หมายถึงฟ้าดินข้างนอกถล่ม หมายถึงกายกับจิตที่ขาดจากกัน มันรุนแรงมาก ร่างกายนี้ เหมือนหนึ่งว่ากระเด็นเลยเทียว มันกระเทือนมากทีเดียว

นี่ละตั้งแต่ น้ำตาร่วงที่ได้ผูกโกรธผูกแค้นกับกิเลส ถึงใจ จนไม่ลืมถึงทุกวันนี้ ไม่ ลืมเลย ถึงกันอย่างหนัก น้ำตาร่วง ถึงขนาดอุทานว่า หือ มึงเอาภูขนาดนี้เทียวเหออ จากนั้นมาก็ทำท่ายกกัน ทั้ง ๆ ที่เรานอนหายใจให้กิเลสเหยียบคอกอยู่ อย่างนั้นยังออกทำ ทายอยู่ เเหอ มึงเอาภูขนาดนี้เทียวเหออ กิเลสเหยียบคอกอยู่นะนั่น หือ มึงเอาภูขนาดนี้ เทียวเหออ เอาละ นั่นเห็นไหมละ ยังไงมึงต้องพังวันหนึ่ง ตอนนั้นกิเลสเหยียบคอกอยู่ มึงต้องพังวันหนึ่ง ให้กูถอยกูไม่ถอย จากนั้นก็พัดกันเลย ที่นี้ก็เหยียบคอกกิเลส พุดให้ มันชัดเจน มีข้อตลกขบขันอยู่ในตัว เวลาเหยียบคอกกิเลสฟ้าดินถล่ม นั่นเห็นไหมละ มึง เอากูไม่เห็นฟ้าดินถล่มวะ กูเอามึงฟ้าดินถล่ม แก้กัน มึงเห็นไหม

ตั้งแต่ฟ้าดินถล่มแล้วเญียบเลย หายเญียบ แล้ว สนุทธิภูริโก ขึ้นสุดท้ายก็ประกาศ ป้างขึ้นมาเลย ที่ว่า ญาณญจะ ปน เม ทสสนํ อูทปาติ ญาณความรู้ความเห็นอันเลิศ เลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคตอันนี้ฉันใด อันนั้นก็ฉันนั้น เป็นธรรมอันเดียวกัน เข้าใน หัวใจอันเดียวกันจะไม่เป็นแบบเดียวกันได้อย่างไร อุกุปฺปา เม วิมุตติ กิเลสทั้งปวงไม่มี การกำเริบอีกแล้ว นั่นชัด อยมนุติมา ซาติ ซาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ประกาศขึ้น พร้อมกันเลย นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ขึ้น พร้อมกันเลย

นี่ละที่พระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทเป็นการทำท่าย ให้เป็นสักขีพยานอัน ใหญ่หลวงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า จากนั้นมาก็ आयสุมโต โภณฺทญฺญสุส วิรชํ วิตมลฺล ธรรมจกฺขุ อูทปาติ พระอัญญาโกณฑัญญะได้ดวงตาเห็นธรรม เปล่งอุทานขึ้นมาว่า ใน

ปริยัติท่านว่า ยงฺกิลฺลิจิ สมฺมุตฺถมฺมํ สพฺพพฺพตํ นิโรธธมฺมํ นี่เป็นธรรมดาที่ท่านเขียนไว้ ผู้อ่านก็อ่านธรรมดา สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นย่อมดับเป็นธรรมดา แต่ธรรมที่เกิดขึ้นจากใจไม่เป็นเช่นนั้นนะ สิ่งใดก็ตาม นั่นเห็นไหมมันกระเทือนแรงไหม ละ สิ่งใดก็ตามเกิดแล้วดับทั้งนั้น คืออันนี้ไม่ดับ นั่นมันเป็นเรื่องพยานกัน คือธรรมชาติที่รู้ปัจจุบันนี้ไม่ดับ สิ่งเหล่านั้นดับหมดความหมายว่างั้น

ที่ว่า ยงฺกิลฺลิจิ สมฺมุตฺถมฺมํ ท่านพูดตามปริยัติก็เป็นความสวยงามธรรมดา ว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นย่อมดับเป็นธรรมดา ท่านว่าอย่างนี้ แต่เวลาเป็นขึ้นในใจมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น มันรุนแรงนะ มันประจักษ์ใจและเป็นสมบัติของตัวเอง ทำทายได้ด้วย สิ่งใดก็ตามเกิดขึ้นแล้วดับทั้งนั้น อะไรไม่ดับละ นั่น อันนี้ละอันรู้จำอยู่ไม่ดับ นี่มันเป็นเรื่องพยานกัน

จากนั้นพระพุทธเจ้าก็ทรงเปล่งอุทานรับพระอัญญาโกณฑัญญะ อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺโญ อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺโญ พระอัญญาโกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ๆ นั้นรับกัน จึงเข้ากันได้กับว่า สิ่งใดก็ตามเกิดแล้วดับทั้งนั้น รับกันได้ฟังเลย มันรุนแรง ความรู้ความเห็นที่เป็นขึ้นประจักษ์ใจนี้รุนแรงมาก ไม่ได้เหมือนเราอ่านตามปริยัติ อ่านปริยัติเป็นธรรมดาไม่มีอะไรรุนแรง แต่ที่เป็นขึ้นจากจิตนี้รุนแรง ถึงใจ ๆ นี้ละธรรมถ้ำ ลงได้ถึงใจแล้วรุนแรงมาก หายสงสัย

สนฺทสิฏฺฐิโก ครั้งสุดท้ายก็ปางขึ้นมาร่วมกันเลย ขึ้นสุดท้ายก็คือว่า รู้ผลงานของตัวเอง ขึ้นสุดท้ายก็ขึ้นสุดยอดก็รู้ประจักษ์สุดยอด รวมมาหมดเลย ญาณญจ ปน เม ทสฺสนํ อุกฺปาทิ อุกฺปฺปา เม วิมุตฺติ เหล่านี้ อยติมนฺติมา ชาติ นตฺถิทานิ ปุณฺพุกฺโว ขึ้นพร้อมกันเลยเชียวนะ ท่านแยกออกเป็นสี่บทๆ ต่างหาก มันขึ้นพร้อมกันหมดเลยละ นี่สนฺทสิฏฺฐิโกประกาศปางขึ้นมาภายในใจ แล้วจะไปถามใครละ ก็ธรรมเป็นอันเดียวกัน ความรู้ที่รับธรรมก็เป็นความรู้ประเภทเดียวกัน จำขึ้นอย่างเดียวกัน เป็นปัจจุบันสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันหมด แล้วใครจะไปทูลถามพระพุทธเจ้าละ สนฺทสิฏฺฐิโก ประทานให้แล้ว ไปถามหาพระพุทธเจ้าหาอะไร นั่นละธรรมแท้เป็นเช่นนั้น

มันอดคิดไม่ได้จวนจะตายเท่าไร แทนที่จะมาห่วงใยเจ้าของไม่ห่วงนะ ห่วงโลกที่ถูกกิเลสย่ำยีตีแหลก อะไรออกมาสนามไหนมีแต่เรื่องกิเลสเหยียบหัวสัตว์โลกทั้งนั้น ใครก็เก่งใครก็กล้าสามารถ มีแต่พวกหมากัดกัน มันน่าทุเรศนะ ใครนั้นก็เก่งอันนี้ก็เก่ง ออกมาทำทายกัน มีแต่เรื่องของกิเลสตัณหาซึ่งเป็นพินเป็นไฟจะมาเผาไหม้กันทั้งนั้น ไม่ได้มีน้ำดับไฟเข้ามาเจือปนเลย ถ้ามีธรรมแทรกเข้ามานี้จะเรื่องใหญ่ขนาดไหนก็ตาม เอะไม่เห็นอธรรม ถ้านำธรรมมาปฏิบัติเรื่องจะสงบเรียบร้อยไป ยิ่งคนไทยทั้งประเทศ เป็นชาวพุทธเสียมากต่อมาก เหตุใดจะตกลงกันไม่ได้ถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ขัดที่แย้งกัน

เพราะความสกปรกนรกจกเปรต เรื่องกินเรื่องกลืนเรื่องรีดเรื่องไถมันเป็นมายังไง ๆ ใครเป็นผู้ทำ ก็ผู้นั้นรู้ตัวเองแล้วปิดหรือเปิดโล่งออกไปไม่ทำเท่านั้นก็พอแล้วนี่นะ แล้วยอมรับจะว่าไง ผิดถูกประการใดก็ยอมรับ มันก็อยู่กับได้คนเรา ถ้าไม่ยอมรับนี้มีแต่ไฟเผาเผาไหม้ หาคความสงบไม่มีเพราะไม่ใช่ธรรม ถ้ายอมรับแล้วเป็นธรรมอยู่กับได้ทั้งนั้นแหละ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น

นี่มันไม่มีนะเตี้ยวนี้ มีแต่อวดเก่งอวดดีด้วยความเลวทรามของตัวเองทั้งนั้น ใครก็ว่าต่างคนต่างว่าดี ๆ ก็คือต่างคนต่างเลวทรามนั้นแหละ มันจึงเอาไฟเผาเผาไหม้ จึงเรียกว่าสนามหมากัดกัน คือพวกกะทงตนะว่าเรียนรู้เฉลียวฉลาด รู้อะไรมันมีแต่รู้วิชาหมากัดกัน ไม่ได้รู้เพื่อความสงบร่มเย็นต่อกันเลย ถ้าเป็นความรู้ทางด้านธรรมะ สงบ รู้มากรู้น้อยสงบโดยลำดับ ถ้ารู้แบบกิเลสแล้วเป็นหมากัดกันทั้งนั้น เอาละวันนี้พูดเท่านั้น ละ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz